

Voorsang: Ps. 43: 1 & 5

Ontmoetingsdiens

Votum

Seën

Lofpsalm: Ps. 34: 1 & 6

Woorddiens

Gebed

Skriflesing: Romeine 8: 1-11 (83/92)

Fokus: Romeine 8:3&4 (33/53)

In die eerste deel van die Kategismus, Sondag 2-4, bely ons dat alle mense in 'n toestand van ewige veroordeling staan, omdat die mens nie die gehoorsaamheid aan God gelewer het nie. Ons het in die vorige Sondag ook geleer dat God moet en sal verseker elkeen straf vir hulle sonde. Die natuurlike vraag wat volg is: Is dit ooit moontlik om nie die straf op jou sonde te ontvang nie? Wat moet gedoen word om van die ewige straf op jou sonde vry te kom?

Op hierdie vraag antwoord die kategismus, dat verlossing moontlik is, indien die geregtigheid van God bevredig word en

voldoende straf vir die sonde wat gepleeg is uitgedien word. Die wet bind alles, hetsy aan gehoorsaamheid, of as dit nie gedoen word nie, tot straf; en die uitvoering of betaling van een is volmaakte geregtigheid, wat God goedkeur in elkeen wat dit het.

Daar is twee maniere om bevrediging deur straf te bewerkstellig. Die een is uit onself. Dit is die een wat die wet leer en die geregtigheid van God vereis. "*Vervloek is elkeen wat nie volhard in alles wat in die wet geskrywe is om dit te doen nie.*" (Gal.3:10) Tog kan niemand ten volle gehoorsaam wees as God nie, so hierdie manier is buite die kwessie.

Die ander manier om tevredenheid te bewerkstellig is deur 'n ander. Dit is die manier wat die evangelie openbaar en die genade van God toelaat. '*Want God het wat vir die wet onmoontlik was, omdat dit kragteloos was deur die vlees deur sy eie Seun in die gelykheid van die sondige vlees te stuur, en dit ter wille van die sonde, die sonde veroordeel in die vlees, sodat die reg van die wet vervul kon word in ons wat nie na die vlees wandel nie, maar na die Gees.*' God het die wêreld so liefgehad dat hy sy eniggebore Seun gegee het.' (Rom. 8: 3; Johannes 3:16)

Die woord bevryding is relatief; want elke verlossing is van iets na iets, soos van ballingskap tot vryheid. Aangesien nou alle mense van nature die slawe van die sonde, die Satan en die dood is, kan ons nie beter en meer korrek verstaan wat die verlossing van die mens is nie, as deur te kyk na wat sy ellende bestaan. Die ellende van die mens bestaan, eerstens in die verlies van geregtigheid en aan ingeboude korrupsie of sonde; en tweedens in die straf van sonde. Sy verlossing van hierdie ellende verg dus eerstens die kwytskelding en afskaffing van die sonde en die herstel van die verlore geregtigheid; en tweedens 'n vrylating van alle straf en ellende.

Dat hierdie bevryding van die mens uit die ondergang van die sondeval moontlik is, kan afgelei word uit 'n oorweging:

1. Van die geweldige goedheid en genade van God, wat nie die hele mensdom tot in ewigheid sou laat vergaan nie.
2. Die oneindige wysheid van God sou natuurlik lei dat ons sou verwag dat hy 'n manier sou kon bedink waarop hy sy genade teenoor die mensdom sou toon, en tog nie sy geregtigheid sou skend nie.

Alhoewel God nie die minste verplig was om die mens te verlos van die ellende van die sonde nie, maar hy was vry om alle mense in die dood te laat en niemand te red nie; want *“Want wie het die gedagte van die Here geken, of wie was sy raadsman gewees? Of wie het eers iets aan Hom gegee, dat dit hom vergeld moet word?”* (Rom. 11:35); maar daar kan met reg gesê word dat die bevryding van die mens noodsaaklik was.

Omdat God sy Seun nie tevergeefs na die wêreld gestuur het nie, het Christus ook nie tevergeefs gesterf nie. *'Ek het uit die hemel neergedaal; om nie my eie wil te doen nie, maar die wil van hom wat my gestuur het. En dit is die wil van die Vader wat my gestuur het, dat alles wat Hy my gegee het, niks sou verloor nie.'* *'As geregtigheid deur die wet kom, dan het Christus tevergeefs ge3sterf.'* (Johannes 6:38, 39; Gal. 2:21).

Die Christen se verlossing van ons sonde en ellende, en die oordeel van God, vind plaas op grond van ons vereniging met Christus (5: 12-21). Vers 2-4 verduidelik verder dat hierdie verlossing deur die drie-enige God bewerk is: die Vader wat die Seun as sondoffer vir ons stuur (vers 3), op grond waarvan die Gees ons bevry van die mag van sonde en dood (vers 2) en verseker die volledige nakoming van die wet namens ons (vers 4).

Deur Christus Jesus maak die Gees van God ons vry van die slawerny aan die sonde en die dood waarna verwys word in 5: 12-21 en 6: 1-23 en beskryf word in 7: 7-25. Die Gees moet so optree, omdat die groot krag van die 'ou manier', die Mosaïese wet, weens menslike swakheid, nie in staat was om die band van die sonde te verbreek nie (3a; vgl. 7: 14-25). Wat die wet nie kon doen nie, het God gedoen: hy het die mag van die sonde verbreek – die sonde veroordeel – deur sy Seun te stuur om met ons te as mens te vereenselwig en homself as sondoffer te gee.

Christus, die Seun van God, maak dit moontlik vir die ware vervulling van die wet deur diegene wat volgens die Gees leef. Paulus bedoel nie dat Christene in staat gestel word om die wet te gehoorsaam nie (hoe waar dit ook al mag wees), maar dat Christene deur God beskou word as dat hulle ten volle aan die wet se eis voldoen het as gevolg van Christus se gehoorsaamheid namens ons.

Wat beteken dit vir ons geliefdes?

Die wet kan jou nie later weer opeis nie (vers 2). Jy is bevry van die wet van sonde en dood. Jy het nou die lewe in die Gees. Jy het in 'n nuwe lewensfeer in Christus ingetrek. “Die wet van sonde en dood” is wat Paulus in Romeine 7: 7-25 beskryf. Die wet van die Gees van die lewe word in Romeine 8 beskryf. Die wet het nie meer 'n jurisdiksie oor u nie: u is dood aan die wet (Rom. 7: 4) en is vry van die wet (Rom. 8: 2).

Die wet kan u nie veroordeel nie (vers 3). Hoekom? Omdat Christus al die veroordeling vir u aan die kruis gely het. Die wet kon nie red nie; dit kan net veroordeel. Maar God het sy Seun gestuur om ons te red en te doen wat die wet nie kon doen nie. Jesus het nie soos 'n engel gekom nie; Hy het gekom as 'n mens. Hy het nie “in sondige vlees” gekom nie, want dit sou van Hom 'n sondaar maak het. Hy het gelykgestel aan sondige vlees soos 'n man. Hy het ons sondes in sy liggaam aan die kruis gedra.

“The law of double jeopardy” / Die 'wet van dubbele gevaar' bepaal dat 'n mens nie twee keer vir dieselfde misdaad verhoor kan word nie. Aangesien Jesus Christus die boete vir u sondes betaal het, en omdat u 'in Christus' is, sal God u nie veroordeel nie.

Die wet kan jou nie beheer nie (vers 4). Die gelowige leef 'n regverdige lewe, nie in die krag van die wet nie, maar in die krag van die Heilige Gees. Die wet het nie die mag om heiligheid te bewerk nie; dit kan slegs sonde openbaar en veroordeel. Maar die inwonende Heilige Gees stel jou in staat om in gehoorsaamheid aan God se wil te wandel. Die geregtigheid wat God in sy wet vereis, word in jou vervul deur die krag van die Gees. In die Heilige Gees het jy lewe en vryheid (Rom. 8: 2).

Die Arminiaanse kettery probeer om God in eie krag te gehoorsaam en versuim om te voldoen aan die geregtigheid wat God eis. Daar is nog baie Christelike bewegings wat glo jy kan uit eie krag en gehoorsaamheid aan die wet versadiging bring aan die geregtigheid van God. Sulke leuens kweek egter net 'n Christen wat nooit ooit die genade en die evangelie werklik verstaan nie. Sulke leuens is ook wat gelowiges maak huiwer of hulle ooit werklik Christene is, omdat hulle nooit God tevrede kan stel nie.

'n Christen is nooit iemand wat die Here probeer tevrede stel nie. Daar is niks wat 'n mens vir die Here kan bring wat vir hom "oulik en aanneemlik" is nie.

Die Christen ervaar egter die heiligmaking van die Gees in sy lewe, terwyl hy hom aan die Here oorgee. “Want dit is God wat in julle werk, sowel as om te wil tot sy welbehae” (Fil. 2:13). Dit is hierdie feit wat lei tot die vryheid wat ons as Christene geniet. Ons het die vryheid om nie meer konstant te voel as of ons veroordeel word deur God nie. Ons het die vryheid om te weet dat God ons nooit sal verwerp nie, en moontlik later ons vir ons sonde vergeld nie.

Die geregtigheid van God vir jou sonde is versadig. Christus het ten volle die straf daarvoor gedra, en die Gees skenk jou sy gehoorsaamheid.

Antwoorddiens

Gebed

Liefdegawe

Slotsang: Sb. 5-2: 3, 4 & 8 (2e Melodie van Ps. 18)